सर्व्वैरपि गुणैर्युक्तो निर्व्वीर्य्यः किं करिष्यति । गुणीभूता गुणाः सर्व्वे तिष्ठन्ति हि पराक्रमे । १७०
जयस्य हेतुः सिद्धिर्हि कर्म्म दैवञ्च संश्रितं । संयुक्तो हि बलैः कश्चित्प्रमादान्नोपयुज्यते ।
तेन द्वारेण शत्रुभ्यः क्षीयते सबलो रिपुः । दैन्यं यथाऽबलवति तथा मोहो बलान्विते । तावुभौ नाशकौ हेतू राज्ञा त्याज्यौ जया
र्थिना ।
जरासन्धविनाशञ्च राज्ञाञ्च परिरक्षणं । यदि कुर्य्याम यज्ञार्थं किन्ततः परमं भवेत् ।
अनारम्भे हि नियतो भवेद्गुणनिश्चयः । गुणान्निःसंशयाद्राजन्नैर्गुण्यं मन्यसे कथं ।
कषायं सुलभं पश्चान्मुनीनां शममिच्छतां । साम्राज्यन्तु भवेच्छक्यं वयं योत्स्यामहे परान् । १७५
इतिश्रीमहाभारते सभापर्व्वणि राजसूयारम्भपर्व्वणि जरासन्धबधमन्त्रणे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
॥ वासुदेव उवाच ॥ जातस्य भारते वंशे तथा कुन्त्याः सुतस्य च । या वै युक्ता मतिः सेयमर्जुनेन प्रदर्शिता ।
नस्म मृत्युं वयं विद्म रात्रौ वा यदि वा दिवा । न चापि कश्चिदमरमयुद्धेनानुशुश्रुम ।
एतावदेव पुरुषैः कार्य्यं हृदयतोषणं । नयेन विधिदृष्टेन यदुपक्रमते परान् ।
सुनयस्यानपायस्य संयोगे परमःक्रमः । सङ्गत्या जायतेऽ साम्यं साम्यञ्च नभवेद्द्वयोः ।
अनयस्यानुपायस्य संयुगे परमः क्षयः । संशयो जायते साम्याज्जयश्च न भवेद्द्वयोः । १८०
ते वयं नयमास्थाय शत्रुदेहसमीपगाः । कथमन्तं न गच्छेम वृक्षस्येव नदीरयाः । पररन्ध्रे समाक्रान्ताः स्वरन्ध्रावरणे
स्थिताः ।
व्यूढानीकैरतिबलैर्न युध्येदरिभिः सह । इति बुद्धिमतां नीतिस्तन्ममापीह रोचते ।
अनवद्या ह्यसम्बुद्धाः प्रविष्टाः शत्रुसद्म तत् । शत्रुदेहमुपाक्रम्य तं कामं प्राप्नुयामहे ।
एकोह्येव श्रियं नित्यं बिभर्त्ति पुरुषर्षभः । अन्तरात्मेव भूतानां तत्क्षयश्चैव लक्षये ।
अथ वैनं निहत्याजौ शेषेणापि समाहताः । प्राप्नुयाम ततः स्वर्गं ज्ञातित्राणपरायणाः । १८५
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्ण कोऽयं जरासन्धः किंवीर्य्यः किम्पराक्रमः । यस्त्वां स्पृष्ट्वाऽग्निसङ्काशं न दग्धः शलभो यथा ।
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् जरासन्धो यद्वीर्य्यो यत्पराक्रमः । यथाचोपेक्षितोऽस्माभि र्ब्बहुशः कृतविप्रियः ।
अक्षौहिणीनां तिसृणामासीत्समरदर्प्पितः । राजा बृहद्रथो नाम मगधाधिपतिर्ब्बली ।
रूपवान्वीर्य्यसम्पन्नः श्रीमानतुलविक्रमः । नित्यं दीक्षाङ्कितनुः शतक्रतुरिवापरः ।
तेजसा सूर्य्यसङ्काशः क्षमया पृथिवीसमः । यमान्तकसमः क्रोधे श्रिया वैश्रवणोपमः । १९०
तस्याभिजनसंयुक्तैर्गुणैर्भरतसत्तम । व्याप्तेयं पृथिवी सर्व्वा सूर्य्यस्येव गभस्तिभिः ।
स काशिराजस्य सुते यमजे भरतर्षभ । उपयेमे महावीर्य्यो रूपद्रविणसंयुते ।
तयोश्चकार समयं मिथः स पुरुषर्षभः । नातिवर्त्तिष्य इत्येवं पत्नीभ्यां सन्निधौ तदा ।
स ताभ्यां शुशुभे राजा पत्नीभ्यां वसुधाधिपः । प्रियाभ्यामनुरूपाभ्यां करेणुभ्यामिव द्विपः ।
तयोर्मध्यगतश्चापि रराज वसुधाधिपः । गङ्गायमुनयोर्मध्ये मूर्त्तिमानिव सागरः । १९५
विषयेषु निमग्नस्य तस्य यौवनमभ्यगात् । न च वंशकरः पुत्रस्तस्याजायत कश्चन ।